

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 427/16, Praha 2, o žalobě nazvané „Žaloba pro zmatečnost rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2016, č. j. 9 As 66/2016 – 35, a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 2. 2016, č. j. 5 A 189/2015 – 107“, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 10. 2016, č. j. 5 A 179/2016 – 4,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se podáním, označeným jako „*Kasační stížnost proti usnesení ČR – Městského soudu v Praze ze dne 10. října 2016, č. j. 5 A 179/2016-4*“, domáhal zrušení specifikovaného usnesení, jímž městský soud odmítl žalobu proti rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2016, č. j. 9 As 66/2016 - 35 a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 2. 2016, č. j. 5 A 189/2015 - 107.

[2] Městský soud v Praze podání žalobce posoudil jako správní žalobu a v záhlaví specifikovaným usnesením ji podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) odmítl. Žaloba nemířila proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale proti usnesení krajského soudu, který při výkonu soudnictví není správním orgánem. Žaloba proti jeho usnesení je proto nepřipustná.

[3] Proti tomuto usnesení krajského soudu podal žalobce (dále „stěžovatel“) dne 7. 11. 2016 kasační stížnost. Uvádí, že nebyly splněny podmínky řízení pro vydání usnesení městského soudu. Ve věci jednali vyloučení a nezákonní soudci. Stěžovatel byl také nesprávně poučen – proti usnesení městského soudu je dle něj přípustné odvolání, nikoliv kasační stížnost. Uvedl také, že má velké množství soudní korespondence a dovolenou, proto kasační stížnost podrobněji odůvodní do 9. července 2017.

[4] Kasační stížnost je nepřipustná pro nedostatek podmínek řízení dle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojitosti s § 120 s. ř. s., a to z dále uvedených důvodů.

[5] Projednávaná kasační stížnost je evidentně další z bezpočtu stěžovatelových podání zcela zřetelně šikanózní povahy, jimiž zneužívá své právo na soudní ochranu poskytovanou právním řádem České republiky a garantovanou jejím ústavním pořádkem. Nejvyšší správní soud se dosud vždy snažil vysvětlit stěžovateli nesmyslnost a bezprávnost jeho počínání, avšak zcela marně.

[6] Nejvyšší správní soud si je vědom znění čl. 36 Listiny základních práv a svobod, který zaručuje právo na soudní ochranu. Okolnosti, za nichž stěžovatel uplatňuje svá práva (a to zejména právo na soudní ochranu), však nelze považovat za výkon subjektivního práva v souladu s právním řádem. Chování stěžovatele naopak naplňuje znaky zneužití práva, tedy případů, „*kdy někdo vykoná své subjektivní právo k neodůvodněné újmě někoho jiného nebo společnosti; takovéto chování, jímž se dosahuje výsledku nedovoleného, je jenom zřádně dovolené*“ (viz např. rozsudek ze dne 10. 11. 2005, č. j. 1 Afs 107/2004 - 48, publ. pod č. 869/2006 Sb. NSS.)

[7] Stěžovatelovo systematické zneužívání práva na soudní ochranu brání, aby správní soudy, jak na úrovni jednotlivých krajských soudů, tak na úrovni Nejvyššího správního soudu, mohly poskytovat účinnou a včasnou ochranu těm, jejichž subjektivní veřejná práva mohou být skutečně ohrožena či dotčena.

[8] V souladu se zásadou hospodárnosti řízení proto Nejvyšší správní soud nepřistoupil k provedení dalších procesních úkonů, tj. nerozhodoval o stěžovatelově žádosti o osvobození od soudních poplatků ani o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, a upustil i od zevrubnějšího odůvodnění tohoto rozhodnutí. Stěžovatel jej velmi dobře zná.

[9] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s.

[10] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první za použití § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky a, jak je stěžovateli známo, není proti němu přípustná žádná z žalob ve správním soudnictví ani jiný prostředek ochrany poskytovaný soustavou soudů České republiky.

V Brně dne 23. listopadu 2016

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu